

Dødsninger paa dette Forslag, ligesaa vist holder jeg mig forvisset om, at vi gjentagende skulle komme her, og det forstærkede, saa tidt, at det ærede Medlem skal faae andre Beviser i Hænde, end han nu tilsyneladende giver sig ud for at have. Naar det ikke til, viser det sig, at det ærede Medlem har Ret, er jo Seiren let for ham. — Hvad selve Forslaget angaar, tilstaar jeg nu ligesom ved første Behandling, at det ikke tiltaler mig i nogen overordentlig Grad, men jeg veed godt, at, hvad jeg nu vil sige, ikke vil tiltale Mange. Seg er Fredsven til det Yderste, og jeg vilde allerhelst have, at vi Sniet gjorde i denne Henseende. Naar jeg siger dette, skylder jeg dog med et Par Ord at sige hvorfor. Efter min Opfattelse have vi begyndt urigtig. Vi burde have revideret vor Hærløv og reduceret den til at kræve betydelig mindre Udgifter, end den nu udtræder. Vi burde have reduceret Udgiften til 4 a 5 Millioner, og for det, der nu bruges mere, nemlig en 7 a 8 Millioner, kunde man da bygge Fæstningsværker. Man var da over det store Bjerg, som er os imellem, nemlig Formue- og Indkomstskatten, thi vi behøvede den da ikke; vi kunne saa endda reformere vort Lovvæsen og faae betydelige Forbedringer deri; men det har man nu ikke gjort. Man har skudt Befæstningsagen frem i første Række, og derfor er man nu stillet saa uheldigt, at man er nødsaget til at tage det, som ligger for; jeg ser ikke, at man fornuftigvis kan gjøre Andet i Diebliffet. Naar jeg erklærer, at jeg vil stemme for Flertallets Forslag, og at jeg fremdeles vil vedblive dermed, saalænge til jeg paa en smul, for ikke at sige paa Naade kan komme bort derfra — det vil jeg helst, og det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 5te Valgkreds (L. Larsen) skal altsaa ikke staa alene i saa Henseende, thi jeg deler fuldstændig hans Opfattelse — saa er det min Ønskt, at Forslaget, hvis det skal blive ophøiet til Lov, hvad der jo for Tiden kun er ringe Udfigt til, og det har jeg ikke Noget imod, rammer hovedsagelig der, hvor det bør ramme, nemlig hos de mere Bemidlede i Samfundet. Seg kan maaske ogsaa til den Tid bestyrkes mere i Troen paa, at det er rigtigt, naar jeg ser, at de Herrer yde Sagen deres Bidrag ad den Vej; men det kan jeg ikke have nogen Tro til, saalænge jeg ser, at de rejse al den Modstand imod Sagen, som er mulig, naar vi ikke ville falde til Jøie, kaste os ned for dem, og overgive os paa Naade og Unaade, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds udtrykte sig. Sa, men det er ikke ridderligt, mine Herrer! Det passer ikke til hele den Sag, vi behandle. Det kan jeg ikke lide, thi det ikke ridderligt eller heltemæssigt, og derfor vil jeg ikke være en saadan Kujon, at jeg vil overgive mig paa Naade og Unaade; det kan jeg forstikke det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds. Seg vil slaas med ham om denne

Sag til det Yderste. Vigger jeg da overvunden, maa jeg finde mig deri, men indtil da vil jeg vedblive at bekæmpe ham og forsøgte det, jeg anser for det Rigtige. Det maa, som sagt, være en Beroligelse for de Samfundslag, der hidtil i en overordentlig Grad ere beskattede til vore Statsforpødenher, at vi faae en Formue- og Indkomstskat. De, der ikke have disse Grunde, f. Ex. det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod), skulle støtte os Andre, thi de ere da nærmere ved Maalet. Seg er overbevist om, at det ikke er nogen Grund for det nævnte ærede Medlem; dersom det øvrige Thing vilde have en Formue- og Indkomstskat for at befæste Kjøbenhavn, er jeg overbevist om, at vi fik det ærede Medlem med. Blive de derimod ved at følge det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds — og det er temmelig sikkert, at det vil ske, vil det være mange Aar, inden vi komme dertil. Forøvrigt kan jeg henholde mig til, hvad jeg sagde ved Sagens første Behandling. Seg skal selvfølgelig støtte det Forslag, der er stillet fra Flertallets Side, og vil vedblive dermed, til jeg ser, at jeg paa en eller anden Maade, som jeg anser for heldig, kan komme bort derfra. Dette lægger jeg ikke Skjul paa, thi jeg vil ikke have, at man senere skal bebrejde mig det, hvis jeg skal se en Situation indtræde, som var beleilig for mig til at komme bort derfra. Derfor har jeg nu sagt det.

Dinesen: Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, bebrejdede stærkt det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Savenius) den Udtalelse, som han igaar fremkom med. Uden iøvrigt at indlade mig paa, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, vil jeg minde det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) om, at der har været en Tid i hans politiske Virksomhed, da han i Pragis har gjort det Samme, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds udtalte igaar, og det var dengang, der var Flertal for at vedtage en Forandring i Grundloven, da det ærede Medlem arbejdede paa at formaa Kongen til at negte sin Underskrift paa den Grundlov, Flertallet havde vedtaget. Seg siger ikke dette for at bebrejde det ærede Medlem Noget, men jeg anfører det kun for at vise, at det ærede Medlem i Pragis har arbejdet paa at udføre den Tanke, som blev udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds igaar, og at det ærede Medlem, dersom det var en Grundtanke hos ham, maatte have undladt at stille sig til Valg mere efter 1866. Seg skal forøvrigt tilbøds yde den ærede sidste Taler den samme Ros, som han ydede det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds. Der er i det, som er det ærede Medlems eget Standpunkt, en betydelig Grad af Klarhed. Det Uklare, der bliver dækket, er, at han tiltalte for, at han ikke